

lig, at det allerede har vilst sig, at denne Paragraph er unyttig og uheldig; thi der klages meget over, at Repræsentantskabet ikke er fuldkommen enig med sig selv om, hvad det egentlig har at udrette, og jeg tør endvidere sige, at den Bestemmelse, som er taget af Repræsentantskabet og bekendtgjort ved Ministeriets Skrivelse af 18de Juli 1858, allerede har godtgjort, at Repræsentantskabet maa see sig besværet til at gribe dybt ind i den Ordning, som ved Lov af 4de Marts 1857 er fastsat. Naar man gaaer ud fra den Forudsætning, vil jeg ansee det som det Allernødseligste, at Ministeriet vilde tage under alvorlig Overveielse, om der ikke var Anledning til at forelægge Rigsdagen en Lov om Ophævelsen af § 22 i Loven af 4de Marts 1857, og samtidigt dermed de Forandringer, som maatte være at gjøre i bemeldte Lov. Af den samme Grund, hvorfor jeg ikke kan gaae ind paa Regjeringens Forslag, kan jeg heller ikke tilraade den af Udvalget foreslaaede § 2. Det siges i denne Paragraph, at samtidigt med, at Statutterne blive bragte til offentlig Kundskab og den nye Bestyrelse indsættes, ophæves den Brandforsikringen vedkommende Lovgivning, navnlig Forordn. af 29de Februar 1792 og Loven af 4de Marts 1857 m. fl. Det forekommer mig nu at være meget betænkeligt, saaledes ved en Lov, som giver nogle enkelte Bestemmelser, der skulle indeholdes i Statutterne, men som efter min Formening savner andre Bestemmelser, som nødvendigt ogsaa maatte indeholdes i dem, nemlig om Repræsentantskabets Sammensætning og Myndighed — at give Repræsentantskabet Myndighed til at ophæve disse bestaaende Love. Jeg vilde ønske, at, naar vi skulde gaae ind paa en Bestemmelse om at ophæve Loven af 4de Marts 1857, vi da først her for Rigsdagen saae forelagt de Statuter, hvorpaa den fremtidige Bestyrelse af Foreningen skulde begrundes. Først naar disse Statuter ere fremlagte for Rigsdagen og her vedtagne, kan jeg være med at ophæve de bestaaende Love, naar jeg finder, at Statutterne ere passende og give den fornødne Sikkerhed for Foreningen; men før kan jeg hverken selv gaae ind derpaa eller tilraade Thinget at gjøre det. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren: Forskjellen mellem Udvalgets Minoritet og dets Majoritet er egentlig mere negativ end positiv, thi Minoriteten er enig med Majoriteten i, at det foreliggende Regjeringsudkast ikke bør vedtages. Forskjellen er den, at medens Majoriteten tror at kunne paavise den Vej, ad hvilken Ulemperne kunne hæves, forholder Minoriteten sig taus ligeoverfor dette Spørgsmaal. Den væsentligste Erindring, som Minoriteten har imod Majoritetens Forslag, udtaler sig i en Frygt for den mulige Concurrence, idet Minoriteten er bange for, at den almindelige Brandforsikring skal vinde saaledes ind, at den kun bliver en Forsikring for nogle enkelte Arter af Assurancer. Jeg tror imidlertid, at man seer denne Side af Sagen med noget for stærke Farver og overseer, at Indtrædelse i den almindelige Brandforsikring for Landbygninger nu er fuldstændig frivillig, og at der gives Mulighed for at oprette andre Forsikringer ved Siden deraf, hvilket ogsaa allerede har vilst sig, ligesom Loven af 8de Marts 1856 har anseet det for rigtig og nødvendigt at give saadanne Foreninger nogle af de i Fleertallets Forslag omhandlede Begunstigelser. Naar den ærede Minoritet har meent, at der kun vilde blive Fæstere og dem, som have deres Eiendomme stærkt behæftede med Gjæld, tilbage i den almindelige Brandforsikring, tror jeg ikke Minoriteten har Ret. Jeg seer slet ikke nogen Grund dertil, og det er mig ikke muligt at opdage, af hvad Grund en Godseier skulde forbyde sin Fæstter eller en Creditor sin Debitor, at forsikre i hvilken Forening, de ville, naar blot Foreningen yder betryggende Sikkerhed, i hvilken Henseende jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at Betingelserne for, at Foreninger udenfor den almindelige Brandforsikring kunne træde i Virksomhed, er Indtegning af 5 Millioner Rd. Risco. Foraa vidt den ærede Justitsminister har støttet sin Indvending mod Loven paa samme Hensyn, tør jeg antage herved at have givet Tilsvær. — Den ærede Minister har endvidere søgt at opretholde Regjeringsudkastet derved, at de af Udvalget fremsatte Erindringer derimod skulde være grundede i en for vidt brevet formel Betænelighed. Jeg kan ikke deri give ham Ret. Det er ganske vist ikke formelle Hen-